

Forslag

til

Lov om ændringer i borgerlig straffelov.

Fremsat den 4. februar 1960 af *justitsministeren*.

§ 1.

I borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes som stk. 2:

„Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til handlinger begået af en person, der har indfødsret eller bopæl i Finland, Island, Norge eller Sverige, og som opholder sig her i landet.“

2. § 56, stk. 2, ophæves.

3. § 86 affattes således:

„Har den dømte været underkastet vare-tægtsfængsel, der ikke kan tilskrives hans eget forhold under sagen, eller har han

været indlagt til mentalundersøgelse, skal det i dommen bestemmes, at en del af den idømte straf eller hele denne dermed skal anses som udstået. Såfremt en anke afvises eller frafalder, træffes afgørelsen ved beslutning af den overordnede ret for så vidt angår tiden efter dommen. Hvis der idømmes ungdomsfængsel, arbejds- eller sikkerhedsforvaring, kommer det af retten fastsatte tidsrum til afkortning i de i §§ 42, 63 og 66 for ophold i ungdomsfængsel, arbejds- eller sikkerhedsforvaring fastsatte tidsrum.“

§ 2.

Loven gælder ikke for Færøerne, men kan efter forhandling med det færøske hjemmestyre sættes i kraft på øerne ved kgl. anordning.

Bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 1.

På det nordiske justitsministermøde i Stockholm i december 1953 blev det besluttet, at spørgsmålet om en udvidelse af domstolenes kompetence med hensyn til pådømmelse af straffesager mod personer, der er statsborgere i et andet nordisk land, skulle tages op til nærmere overvejelse. Spørgsmålet er endvidere omfattet af Nordisk Råds rekommandation nr. 5/1956 om nordisk samarbejde på det strafferetlige område.

Efter den norske straffelovs § 12 omfatter norsk

straffemyndighed i vidt omfang handlinger begået af udlændinge uden for norsk territorium. Tildels tilsvarende regler er indført i Sverige ved en lov af 6. juni 1957.

Efter den danske borgerlige straffelovs §§ 7 og 8 er handlinger, som er begået af fremmede statsborgere uden for Danmark, kun undergivet dansk straffemyndighed, såfremt handlingerne krænker nærmere angivne danske interesser (§ 8), eller de pågældende personer er bosat i den danske stat (§ 7).

Det foreslås nu, at personer, der har indfødsret

183 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).